γὸν ἄγγελον τοῦ νέου Τωβίου, ὅστις εἶχε τὴν παρρησίαν ἁπλοῦ ταξειδιώτου, ἐσκέφθη ὅτι ὁ ἀοιδὸς ἠδύνατο νὰ εἶνε ἄγγελος, ἀφοῦ ἔστη ἀκριβῶς ἔμπροσθεν τῆς θύρας τῆς κυρίας Ἀλοΐζης Βίσχεν, ἥτις ἀπέθνησκεν ἐκ μαρασμοῦ, κυρία τόσῳ καλή! τόσον εὐσεβής! Ὁ καλὸς Θεὸς τῇ ἀπέστειλεν ἄγγελόν τινα ἵνα τὴν παρηγορήσῃ καὶ τῇ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ παραδείσου, ἔνθα ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ μεταβῇ! Καὶ ἦτο τόσον ὡραῖον τὸ ᾆσμα ὅπερ ἔψαλλεν! Καὶ ἔψαλλε τόσῳ καλῶς, ὥστε ἡ μικρὰ ἔμεινεν ἐκστατική, διότι οὐδέποτε εἶχεν ἀκούσει παρόμοιον ᾆσμα. Δὲν ἠννόει τοὺς λόγους, ἀναμφιβόλως, διότι ὁ ἄγγελος ὡμίλει τὴν γλῶσσαν τῆς Ἐδέμ.

Ἡ παιδίσκη ἠγέρθη καὶ πλήρης ἐλπίδος ἔτρεξε νὰ ριφθῇ εἰς τοὺς πόδας τοῦ νεαροῦ ἀοιδοῦ.

— Ἀγαθὲ ἄγγελε, τῷ εἶπε μὲ χεῖρας ἱκετίδας καὶ δακρυβρέκτους ὀφθαλμούς, βοήθησόν μοι, σὲ παρακαλῶ, ν' ἀνεύρω τὸν ὀβολόν μου! Σὲ ἱκετεύω, ἐν ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος, τὸν ὀβολόν μου!

—Τί λέγεις; τὸν ὀβολόν σου, μικρά μου; τὴν ἠρώτησεν ὁ ἀοιδὸς διὰ τόνου φωνῆς λίαν παραδόξου. Διατί μὲ ὀνομάζεις ἄγγελόν σου; Εἶμαι δυστυχὴς μουσικὸς ἐξ Ἰταλίας κερδίζων τὰ πρὸς ζῆν ψάλλων.

— Ἀληθῶς, ἐπανέλαβε τὸ κοράσιον, εἰσέτι ἀμφιβάλλων.

— Ἀληθέστατα! πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσα τὴν ἡμερησίαν ἐργασίαν μου καὶ ἀπηρχόμην εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀλλὰ διερχόμενος ἐντεῦθεν εἶδον παράθυρον φωτιζόμενον καὶ ἐσκέφθην ὅτι ἠδύναντο νὰ μὲ εἰσαγάγωσιν ἀκούοντές με ᾄδοντα, ὡς τοῦτο πολλάκις συμβαίνει, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐντὸς τῆς οἰκίας ταύτης κατοικοῦσι κωφοὶ καὶ βωβοί.

— Ἄ! οὐχί! ἀνέκραξεν ἡ μικρά, ἡ κυρία ἀσθενεῖ καὶ ἐκτὸς τῆς θαλαμηπόλου, ἥτις εὑρίσκεται πλησίον της, ἅπασα ἡ οἰκογένεια θὰ ἔχῃ μεταβῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν

— Τότε εἰς μάτην, δὲν εἶνε οὕτω; πηγαίνω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Καὶ σύ, μικρά μου;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἡ παιδίσκη κατελήφθη ὑπὸ θλίψεως καὶ ἐπανέλαβε τοὺς θρήνους της·

— Μικρά μου, τῇ εἶπεν ὁ νεανίσκος θωπεύων διὰ τῆς χειρὸς τὴν κεφαλήν της, εἰπέ μοι τὴν αἰτίαν τῆς βαθείας θλίψεως αὐτῆς, ἴσως δυνηθῶ νὰ σὲ ἀνακουφίσω· θὰ προσπαθήσω, μικρά μου· λύπας ἔχει τις πάντοτε· ἐγὼ τοὐλάχιστον τὰς ἀποδιώκω ἀπ' ἐμοῦ ὅσῳ δύναμαι, καὶ πολὺ περισσότερον δὲν ἐπιθυμῶ τὰς θλίψεις τῶν ἄλλων.

Ἐγέλα δεικνύων τοὺς λευκοὺς ὀδόντας του, ἡ δὲ εὐθυμία του ἐνέπνεε τοσαύτην ἐμπιστοσύνην, ὥστε ἡ παιδίσκη ἠσθάνθη ἀνακούφισιν, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν αἰτίαν.

— Τὸν ὀβολόν μου, τὸν ὀβολόν μου... ἡ μήτηρ μου μοὶ τὸν ἔδωκε νὰ ἀγοράσω τὸ δεῖπνον τῶν *Χριστουγέννων*, εἴμεθα πτωχοὶ καὶ δὲν ἀγοράζομεν συχνὰ καλὴν τροφήν, ἐνῷ διὰ τοῦ ὀβολοῦ μου θὰ ἠδυνάμην ν' ἀγοράσω ὀρεκτικὸν πλακοῦντα, ἢ ἄλλο τι καλλίτερον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεραπεύσω τὴν πτωχήν μου μητέρα, ἥτις εἶνε κλινήρης, ἀλλὰ τώρα ἀφοῦ ἀφῆκα τὸν ὀβολόν μου νὰ χαθῇ ἐπὶ τῆς χιόνος δὲν θὰ ἔχωμεν νὰ φάγωμεν τίποτε.

— Ποῦ τὸν ἔχασες, μικρά μου; ἠρώτησεν ὁ νεανίσκος.

— Ἐκεῖ, εἶπεν ἡ παιδίσκη, δεικνύουσα τὸ μέρος, ἔνθα ἀνεσκάλιζε διὰ τῶν χειρῶν της τὴν χιόνα.

Ὁ νεανίσκος ἔκυψεν εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος, πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἀπολεσθέντος νομίσματος, φροντίζων ἐπιδεξίως νὰ στρέφῃ τὰ νῶτα πρὸς τὴν μικράν. Αἴφνης ἐξέβαλε κραυγὴν χαρᾶς καὶ ἀνηγέρθη.

— Ἰδοὺ ὁ ὀβολός σου, δὲν εἶνε αὐτός;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ἡ παιδίσκη ἔξαλλος ἐκ χαρᾶς. Καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀοιδοῦ τὸ ἀνευρεθὲν νόμισμά της.

Συνελθοῦσα δὲ κατόπιν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως τῆς ἀνευρέσεως τοῦ ὀβολοῦ της καὶ ἀναλογισθεῖσα τὸ μάταιον τῶν ἐρευνῶν της ἐπὶ τῆς χιόνος:

— Εἶνε ἀδύνατον! ἀνεφώνησεν, ἀφοῦ ἠδυνήθης ν' ἀνεύρῃς ἐν τῷ σκότει τὸν ὀβολόν μου, βεβαίως θὰ εἶσαι ἄγγελος!

Ὁ νεαρὸς Ἰταλὸς ἐγέλασεν ἐκ νέου.

— Ἄγγελος τῆς Φλωρεντίας, ὀνομαζόμενος Μάζας Νάπονι, ἐνθυμοῦ τὸ ὄνομα τοῦτο, μικρά μου, καὶ ἂν θέλῃς ἀνάφερε αὐτὸ ἐνίοτε εἰς τὴν προσευχήν σου· ὑγίαινε, ὕπαγε νὰ ἀγοράσῃς τὸ δεῖπνόν σου.

— Ὄχι ἀμέσως, ἐπειδὴ πρέπει πρῶτα νὰ μεταβῶ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ μεσονυκτίου, ἡ μήτηρ μου, μὴ δυναμένη ὡς ἐκ τῆς ἀσθενείας της νὰ ἐξέλθῃ, μοὶ εἶπε νὰ δεηθῶ εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης θὰ μεταβῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀπήντησεν ὁ νεανίσκος, δός μοι τὴν χεῖρά σου καὶ ὑπάγωμεν ὁμοῦ. Πῶς ὀνομάζεσαι;

— Χριστίνα Δάσση. Ἡ δὲ μήτηρ μου, κυρία Καδούλη· εἶμαι ὀρφανὴ πατρός.

— Δυστυχὴς μικρά! ἐγνώρισας τὸν πατέρα σου;

— Μάλιστα, μὲ ὑπερηγάπα! καὶ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν μὲ ἀπεκοίμιζεν ἐπὶ τῶν γονάτων του, παρὰ τῇ ἑστίᾳ, νομίζω ὅτι εὑρίσκομαι ἔτι εἰς τὰς ἀγκάλας του! Τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου του, ποσῶς δὲν ἐνθυμοῦμαι, διότι ἀρκετὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου του παρῆλθε χρόνος. Συμπεραίνω ὅμως ὅτι ἐκέρδιζε πολλὰ χρήματα, ἀπόδειξις δὲ τούτου, ὅτι μοὶ εὑρίσκονται ἔτι πλούσια *παιγνίδια* τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· τώρα οὐδεὶς πλέον μοὶ ἀγοράζει *παιγνίδια*!!

— Δὲν εἶνε πλουσία ἡ μήτηρ σου;

— Ὤ! ὄχι! Κάμνει ὡραῖα ἐργόχειρα διὰ κυρίους καὶ κυρίας, ἐξ αὐτῶν δὲ κερδίζει τὸν ἄρτον μας· ἤρχισα καὶ ἐγὼ ἐπίσης νὰ κεντῶ, ἀλλ' ὄχι τόσῳ καλῶς, ὅταν μάθω θὰ βοηθῶ τὴν μητέρα μου, καὶ οὕτω θὰ ἀνακουφίζεται ἡ πτωχὴ ὁπότε ἀποκάμνει. Σήμερον ὅμως, ἐκτὸς τοῦ ὀβολοῦ αὐτοῦ, δὲν ἔχομεν τίποτε ἄλλο, διότι ἡ πτωχή μου μήτηρ πρὸ μηνὸς εὑρίσκεται κλινήρης.

— Ἔχεις τοὐλάχιστον τὴν μητέρα σου! ἀπεκρίθη μετὰ πόνου ὁ νεανίας. Δὲν εἶσαι ἔρημος εἰς τὸν κόσμον, ἐνῷ ἐγὼ ὁ δυστυχὴς ἔχασα τὴν μητέρα μου μόλις ἐγεννήθην, πρὸ δύο δὲ ἐτῶν καὶ τὸν πατέρα μου· ἔμεινα μόνος καὶ ἔρημος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κόσμου ἄνευ ἀσύλου, ἄνευ χρημάτων· οἱ δανεισταί μοὶ ἀφῄρεσαν τὰ πάντα, δὲν ἔχω οὐδέν, ἐκτὸς τοῦ ἀγαπητοῦ μοι αὐτοῦ ὀργάνου καὶ τῶν ἐνδυμάτων μου. Ἐγκατέλειψα τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς μου καὶ περιέρχομαι τὰς διαφόρους πόλεις ᾄδων, ὅπως κερδίσω τὸν ἄρτον μου. τὸ θέρος κατακλίνομαι ἐν ὑπαίθρῳ, πολλάκις δὲ καὶ αὐτὸν τὸν χειμῶνα ἀκόμη, ὅταν δὲν δύναμαι νὰ πληρώσω τὴν κλίνην μου· οὐδεὶς ὅμως ἔλαβεν οἶκτον δι' ἐμέ.

»Συχνάκις κατακλίνομαι νῆστις, τὸ τοιοῦτον δὲν μὲ ἀπελπίζει, διότι ἐξοικειώθην πλέον εἰς τὰς σκληραγωγίας τῆς δυστυχίας· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς δυστυχίας εὐτυχεῖς στιγμαί. Εὐγενεῖς κυρίαι δίδουσαι χοροὺς καὶ ἑσπερίδας μὲ εἰσαγάγωσιν ἵνα μὲ ἀκούσωσι· πολλάκις διῆλθον ἑβδομάδας ὁλοκλήρους εἰς ἐπαύλεις καλῶς τρεφόμενος καὶ πολλῶν ἀπολαμβάνων περιποιήσεων, ἀνεχώρουν δὲ μὲ τὸ βαλάντιον πλῆρες καὶ μίαν νέαν ἐνδυμασίαν· ἀλλ' ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶμαι καὶ πλούσιος· ὑπάρχουσιν ὅμως ἱκανὰ μέσα πρὸς ἀπόκτησιν τούτου. Ὅταν ὅμως ψάλλω καθ' ὁδὸν καὶ οἱ πτωχοὶ ἵστανται νὰ μὲ ἀκούσωσι, δὲν δύνανται οἱ δυστυχεῖς νὰ μὲ πληρώσωσι, δὲν ἔχει οὕτω; Τότε τοὐναντίον ἐγὼ δίδω εἰς αὐτούς.

Ἡ μικρὰ ἔκλινε τὴν κεφαλήν της εἰς σημεῖον ἀποδοχῆς.

Ἕπεται συνέχεια.

ΣΟΦΙΑ Σ. ΔΟΥΚΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα

ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικά.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν καὶ τροποποιηθὲν συμφώνως τῇ Ἑλληνικῇ Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. *Ἀντ. Δ. Καλλιβωκᾶ*. Α' Τεῦχος:

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

τοῦ **A. Lutaud** — πρώην ἰατροῦ τοῦ Γαλλικοῦ Νοσοκομείου τοῦ Λονδίνου κτλ. — πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν **ἀντὶ λεπτῶν 50**, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀποστέλλεται **ἀντὶ λ. 60.**

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΝ ΤΩΙ ΓΡΑΦΕΙΩΙ ΗΜΩΝ

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ **1888**

ΩΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐξ-ώφυλλα κλ. πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ εἰς τενεκέδες ἐκ μιᾶς ὀκᾶς καὶ 70 δραμίων πωλεῖται ἀντὶ **δρ. 4.25**, ἐν τῷ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων.»

Τυπογραφεῖον **Κορίννης**, *ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.*